

רע"פ 5002/23 - שאדי גזאוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5002/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: שאדי גזאוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת-עפ"ת 67770-03-23 מיום 16.5.2023 שניתן על-ידי השופטת א' לינדנשטראוס

בשם המבקש: עו"ד ג'וזף ג'ובראן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטת א' לינדנשטראוס) ב- עפ"ת 67770-03-23 מיום 16.5.2023, בו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בצפת (השופטת ג' עספור שאהין) ב-פ"ל 7166-09-19 מהימים 3.10.2022 ו-13.2.2023, בהתאמה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14.9.2019 בשעה 3:10 או בסמוך לכך המבקש נהג ברכב כביש 90 "כאשר הוא שיכור", ובבדיקה שנערכה לו נמצא ריכוז אלכוהול של 429 מיקרוגרם בליטר אחד של אוויר נשוף, "העולה על המידה הקבועה". בגין זאת, הואשם בעבירה של נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור (אוויר נשוף), לפי סעיפים 39א ו-62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה).

3. המבקש הודה כי נהג ברכב אולם כפר בכך שנהג בשכרות. לאחר שמיעת ראיות, בית משפט השלום הרשיע את המבקש במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. נקבע, בין היתר, כי למבקש הובהר כי אסור לו לשתות אלכוהול משעה שעוכב; כי היה תחת פיקוח השוטרים ובקשר עין רצוף ממועד העיכוב ועד בדיקת מכשיר"הינשוף"; כי הוזהר כדין בטרם תשאולו ובטרם חקירתו תחת אזהרה; וכי בדיקת מכשיר "הינשוף" שנערכה לו הייתה תקינה. כמו כן, צוין כי עדותו היא "עדות כבושה" המכילה "לא מעט סתירות מהותיות".

4. בגזר הדין, בית משפט השלום עמד על פגיעת המבקש בערכים המוגנים, בהם הגנה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך. לאור כמות האלכוהול שנמצאה בבדיקתו והעובדה שהעבירה בוצעה בכביש ראשי, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 24-48 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל; לצד ענישה נלווית. בגזירת העונש בגדרי המתחם, צוין כי למבקש שתי הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, כאשר האחרונה שבהן בוצעה כ-6 חודשים בלבד לפני הרשעה זו. כמו כן, נשקלו נסיבותיו המשפחתיות, בכלל זאת היותו מפרנס יחיד במשפחתו, העובד כנהג. עוד צוין כי לא נראה כי המבקש עובר הליך שיקומי, וכי אף אם החל בהליך כזה, אין בכך כדי לסטות מהמתחם או למקם את עונשו בתחתיתו.

בסיכומו של דבר, נגזר על המבקש עונש של 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור את אחת העבירות בהן הורשע, עבירת שכרות או נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, למשך 3 שנים; 36 חודשי פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה; 6 חודשי פסילה על תנאי מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, לבל יעבור את אחת העבירות בהן הורשע, עבירות המנויות בתוספת הראשונה והשנייה לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, למשך 3 שנים; וקנס בסך 1,500 ש"ח.

5. ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין לבית המשפט המחוזי - נדחה. בית המשפט המחוזי ציין כי הערעור הוא על ממצאי מהימנות ועובדה, אשר אין זה מדרכה של ערכאת ערעור להתערב בהם אלא בנסיבות חריגות, שאינן מתקיימות במקרה זה. עוד צוין, כי העובדה שבית משפט השלום הפנה בהכרעת הדין לסעיפי חוק נוספים על אלה שבכתב האישום נועדה להבהיר את יסודות העבירות שבהן המבקש הואשם ואין מדובר בהרשעה בעבירות נוספות.

לעניין העונש שנגזר על המבקש, נקבע כי בית משפט השלום שקלל נכונה את כלל השיקולים הרלוונטיים, הן לצורך קביעת מתחם העונש ההולם הן לצורך גזירת עונשו בתוך המתחם. הודגש כי בדין ניתן משקל לעברו התעבורתי של המבקש הכולל הרשעות קודמות בעבירות דומות, זמן לא רב לפני ביצוע העבירה דנן.

6. מכאן הבקשה שלפניי, המופנית כלפי הכרעת הדין וגזר הדין. המבקש שב וטוען לכשלים ראייתיים שונים ומשיג על קביעות הערכאות קמא בעניינו. בין היתר, נטען כי לא נמסרה לו הודעה בדבר איסור לשתות אלכוהול מרגע העיכוב; כי לא הוזהר כדין בטרם תשאלו וחקירתו תחת אזהרה; וכי בבדיקת הנישוף שנערכה לו לא הייתה תקינה. כמו כן, נטען כי העונש שנגזר עליו חמור ובלתי מידתי, וזאת בין השאר לנוכח נסיבותיו הכלכליות והבריאותיות.

7. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש לאי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 4710/23 רקייק נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (29.6.2023)). הבקשה שלפניי אינה מעלה סוגיה משפטית עקרונית ואף לא חשש לעיוות דין - די בכך כדי לדחותה.

8. יש לשוב ולהדגיש את חומרתן של עבירות נהיגה בשכרות, המסכנות את שלומם של כלל המשתמשים בדרך ומסתיימות לא אחת בפגיעה בחיי אדם. פעמים רבות עמדתי על הצורך לנקוט בענישה ממשית בעבירות אלה:

"נהיגה בשיכרות הפכה בשנים האחרונות ל'מכת מדינה' אשר מעמידה בסיכון את שלום הציבור ואת ביטחונו. משכך, על בית המשפט מוטלת האחריות להרחיק נהגים פורעי חוק מהכביש ולהחמיר ולנקוט ביד קשה כלפי אלו הנוהגים תחת השפעת משקאות משכרים" (רע"פיחיה נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (15.7.2019)).

טענות המבקש, רובן ככולן, מופנות כלפי קביעות עובדה ומהימנות, והן נידונו בהרחבה ונדחו בבית המשפט המחוזי לאחר דיון מקיף בכלל התשתית הראייתית. לא מצאתי כל פגם בקביעות אלה, לא כל שכן, פגם המצדיק התערבות במסגרת "גלגול שלישי". כמו כן, העונש שנגזר על המבקש אינו מחמיר עמו יתר על המידה, והוא מבטא כראוי את חומרת המעשים ונסיבותיו האישיות.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

כ"ח בתמוז התשפ"ג (17.7.2023).

שׁוֹפֵט